ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Μεταμόσχευση κυττάρων γιὰ θεραπεία τοῦ διαβήτη

ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΤΕΡΗ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ (Ἰδ. Ὑπ.). Στὴ σειρὰ αἰτιῶν θνησιμότητας, ὁ διαβήτης κατέχει τὴν ἑβδόμη θέση σ' ὅλον τὸν κόσμο. Θέση ἀρκετὰ «ἐξέχουσα», ποὺ προσδιορίζει αὐτὴ τὴν τόσο διαδεδομένη ἀσθένεια, σὰν μιὰ ἀκόμη «μάστιγα» τῆς ἀνθρωποτητας. Ἡ ἐπιστήμη δὲν σταματᾶ στιγμὴ τὴ μάχη της καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς νόσου, ὅπως κάνει μὲ τὶς ἄλλες ἀσθένειες ποὺ ἔχουν τὸ διαβερὸ προνόμιο νὰ εἶναι ἐπίσης «μάστιγες» γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Ἀλλὰ τί εἶναι ὁ διαβήτης; Ὁ ἄνθρωπος, γιὰ νὰ διατηρηθεῖ στὴ ζωὴ χρειάζεται τροφὴ. Ἂν οἱ τροφὲς περιέχουν ποικίλες οὐσίες, οἱ μόνες «συστατικὲς» εἶναι τρεῖς: τὰ λευκώματα, τὰ λίπη καὶ οἱ ὑδατάνθρακες. Ὁ γνωστότερος ὑδατάνθρακας εἶναι ἡ ζάχαρη ποὺ μέσα στὸν ὀργανισμὸ μὲ ἔνζυμα χωρίζεται σὲ δύο μέρη, δύο μόρια, τὴ ζαχαρίνη καὶ τὴ γλυκόζη. Ἡ γλυκόζη, εἶναι ἡ οὐσία ποὺ δίνει ὅλη τὴν ἐνέργεια γιὰ τὴν λειτουργία τῶν κυττάρων τοῦ ὀργανισμοῦ, γιὰ νὰ λειτουργήσουν ὄργανα ὅπως ὁ ἐγκέφαλος. Ἡ ποσότητα ὅμως τῆς γλυκόζης, ποὺ χρειάζεται ὁ ὀργανισμὸς εἶναι καθορισμένη καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ξεπερνᾶει αὐτὰ τὰ κανονικὰ ὅρια. Γιὰ νὰ διατηρεῖται στὰ κανονικὰ ὅρια ἡ γλυκόζη, ὑπάρχουν στὸν ὀργανισμὸ διάφορα ρυθμιστικὰ συστήματα, μὲ σπουδαιότερο μιὰ ὁρμόνη ποὺ λέγεται ἰνσουλίνη ποὺ παράγεται ἀπὸ τὸ πάγκρεας. Ἡ ἰνσουλίνη ποὺ θέλει νὰ ἐλαττώνει τὴ γλυκόζη στὸ αἷμα, «συγκρούεται» μὲ ἄλλη ὁρμόνη, τὴν γλυκογόνη, ποὺ θέλει νὰ αὐξάνει τὴν γλυκόζη. Ἂν ἡ ἰνσουλίνη, γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο δὲν παράγεται σὲ ποσότητα ἱκανὴ νὰ ἐπιτελέσει τὸν προορισμὸ της, ὑπερισχύει ἡ γλυκογόνη, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιστρατεύει ὁ ὀργανισμὸς τὸν νεφρὸ γιὰ νὰ διώξει τὴν περιττὴ γλυκόζη. Ἂν αὐτὴ περάσει τὴν «πύλη» τοῦ νεφροῦ, τότε δημιουργεῖται ὁ ὅρος διαβήτης, ποὺ πῆρε τὴν ὀνομασία ἀπὸ τὸ «διαβαίνω» — ὅταν ἡ γλυκόζη διαβαίνει μέσα στὰ νεφρά.

Οἱ αἰτίες ποὺ προκαλοῦν τὸ διαβήτη εἶναι ἄγνωστες. Στὰ παιδιὰ δὲν εἶναι κληρονομικὴ ἀρρώστια, ἐνῶ στοὺς ἐνήλικες ἡ κληρονομικότητα φαίνεται ὅτι παίζει ρόλο. Ἐκεῖνο ποὺ πάντως διαπιστώνουν ὅλο καὶ περισσότερο οἱ ἐρευνητὲς ἐπιστήμονες, εἶναι ὅτι σημαντικὸ ρόλο διαδραματίζουν στὸ σχηματισμὸ τῶν προϋποθέσεων γιὰ διαβήτη, συνθῆκες διαβίωσης καὶ τὸ εἶδος τῆς διατροφῆς.

Σ' ὅλα τὰ ἐρευνητικὰ καὶ θεραπευτικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης, τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ διαβήτης ἀντιμετωπίζεται ὄχι μόνο μὲ τὰ κλασικὰ φάρμακα, ἀλλὰ καὶ μὲ «μηχανὲς» ποὺ ἡ ἐπιστήμη ἔχει στὴ διάθεσή της, χάρη στὴν ἐξέλιξη τῆς τεχνολογίας. Οἱ ἔρευνες τείνουν σὲ τὸ μεῖς ὅπως: Χρησιμοποίηση συσκευῶν γιὰ τὴ ρύθμιση τοῦ ζάχαρου στὸ αἷμα, μεταμόσχευση παγκρέατος, ἢ κυττάρων του, γιὰ τὴν παραγωγὴ ἰνσουλίνης, δημιουργία τεχνητοῦ παγκρέατος. Ἡ μεταμόσχευση παγκρέατος εἶναι ἤδη ἕνα «γεγονὸς» ποὺ ἔχει μάλιστα τὴν ἱστορία του, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ μέθοδος εἶναι ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἔχουν «καθιερωθεῖ». Αὐτὴ τὴ στιγμή, μόνο ἕνας ἄνθρωπος ζεῖ μὲ μεταμόσχευση παγκρέατος στὸν ὀργανισμὸ του, ποὺ ἔγινε τὸ 1972. Ἀπὸ τὸ 1966, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ δοκιμάστηκε σὲ ἄνθρωπο ἡ μεταμόσχευση παγκρέατος, ἔγιναν περὶ τὶς 40 τέτοιες ἐπεμβάσεις, ἀλλὰ οἱ ἀσθενεῖς ποὺ δέχτηκαν τὸ ξένο πάγκρεας, ἔζησαν ἀπὸ ἕξη μῆνες ὡς πέντε μῆνες.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μεταμόσχευση παγκρέατος γιὰ ἀντιμετώπιση τοῦ ζαχαρώδους διαβήτη σὲ μεγάλους, γίνονται σημαντικὰ βήματα καὶ στὴ μεταμόσχευση κυττάρων παγκρέατος. Ἤδη, στὴ Μινεσσότα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνακοινώθηκε ὅτι ἔγινε ἀπὸ ὁμάδα ἐπιστημόνων ἡ πρώτη ἐπιτυχὴς μεταμόσχευση τέτοιων κυττάρων σὲ ἄνθρωπο, ποὺ πάσχει ἀπὸ διαβήτη. Αὐτὸς ὁ τρόπος φαίνεται τελικὰ ὅτι θὰ ἐκτοπίσει τὸν «ἀσύμφορο» τρόπο μεταμόσχευσης ὁλόκληρου τοῦ παγκρέατος, γιατὶ εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ ληφθοῦν κύτταρα ἀπὸ ὁποιονδήποτε ἀσθενῆ ποὺ ὑποβάλλεται σὲ ἐγχείρηση, νὰ καλλιεργηθοῦν καὶ νὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ πολὺ χρόνο γιὰ «κάθε ζήτηση».

Σὲ πολλὲς χῶρες, ὁ διαβήτης περισσότερο ἀπὸ μιὰ ἀσθένεια ἀπὸ μιὰ «μάστιγα», θεωρεῖται ὅτι εἶναι ἕνα σοβαρὸ κοινωνικὸ πρόβλημα. Γιατὶ ὁ διαβήτης ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι πολὺ διαδεδομένη πάθηση, ἔχει γίνει ἡ «πηγὴ» πολλῶν ἄλλων ἀσθενειῶν ποὺ προκαλοῦνται ἐξαιτίας του, ὅπως παθήσεις τῆς καρδιᾶς καὶ τῶν ἀγγείων, παθήσεις τῶν ματιῶν καὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Αὐτὸς, λοιπὸν, ὁ ἀντίκτυπος στὴ γενικότερη δημόσια ὑγεία, δημιουργεῖ ἀκόμη μεγαλύτερες διαστάσεις στὸ πρόβλημα «διαβήτης».

Τὰ ἐλπιδοφόρα μηνύματα ἀπὸ τὰ κέντρα ὅπου δίνεται ἡ μάχη κατὰ τοῦ διαβήτη, πληθαίνουν ὁλοένα. Στὶς μεταμοσχεύσεις κυττάρων παγκρέατος καὶ στὴ βοήθεια τῶν ἐπιστημονικῶν μηχανημάτων, ἀλλὰ καὶ στὴ γένεση μιᾶς νέας φαρμακολογίας, στηρίζεται ἡ ἐπιστήμη. Πολύτιμος βοηθὸς, ὁ ἴδιος ὁ ἄρρωστος, ποὺ πρέπει νὰ ξέρει νὰ ρυθμίζει — καὶ νὰ μὴ παραμελεῖ ποτὲ — τὴν πάθησή του. ὥστε νὰ μὴ γίνεται ποτὲ δυσάρεστη.

Ἀστήρικτη πρόληψη ἡ γεροντικὴ κάμψη

Πολλὲς πνευματικὲς ἰδιότητες βελτιώνονται μὲ τὰ γεράματα

ΡΩΜΗ. Ἕν σημαντικὸν βῆμα διὰ τὴν ἄρσιν τῶν προλήψεων περὶ τοῦ γήρατος καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ζωῆς τῶν γερόντων εἶναι ἡ μελέτη, ὑπὸ τὸ φῶς συγχρόνων ἐρευνῶν, τοῦ φαινομένου τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται γῆρας τοῦ ἐγκεφάλου. Τὸ φαινόμενο τοῦτο ἀσφαλῶς ὑπάρχει, οἱ δὲ νευροπαθολόγοι ἔχουν περιγράψει τὰς σημαντικωτέρας ἀλλοιώσεις του, ὡς τὴν ἐξασθένησιν τῶν νευρικῶν κυττάρων ἢ τὴν ἀντικατάστασιν ἐκείνων τὰ ὁποῖα χάνονται μὲ ἄλλα κύτταρα, ὀλιγώτερον ἱκανά. Ἐν τούτοις, αἱ ἀλλοιώσεις αὐταὶ τοῦ ἐγκεφάλου ἐπέρχονται ἐξ ἄλλων ὀργανικῶν ἀλλαγῶν αἱ ὁποῖαι ὀφείλονται εἰς τὴν ἡλικίαν. Συνεπῶς ἡ λειτουργία τοῦ ἐγκεφάλου τῶν γερόντων ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν γενικωτέρων συνθηκῶν τῆς ὑγείας καὶ τοῦ βίου των.

Αἱ μελέται τῆς Γεροντολογίας ἤρχισαν συστηματικῆς ἀπὸ τὸ 1920, ἐνετάθησαν δὲ κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1950. Πέρυσι, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, εἰς τὴν Βαλτιμόρην, ἱδρύθη ἓν νέον Κρατικὸν Ἰνστιτοῦτον τὸ ὁποῖον μελετᾶ ἀποκλειστικῶς τὰ φαινόμενα τοῦ γήρατος. Ἤδη, αἱ ἀπόψεις αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν μελετῶν τῆς Γεροντολογίας, ἀποδεικνύονται ὀρθαὶ καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν των εἰς αὐστηρὸν ἐπιστημονικὸν ἔλεγχον: ἡ συνολικὴ κάμψις τῆς νοητικῆς ἱκανότητος λόγῳ τοῦ γήρατος εἶναι ἐλαχίστη, ἢ καὶ τελείως ἀνύπαρκτος, πάντως δυσαπόδεικτος μὲ τὰ σημερινὰ μέσα. Τοῦτο τουλάχιστον καταδεικνύουν αἱ μετρήσεις τοῦ Βαθμοῦ Νοημοσύνης: οὐχὶ μόνον ὑπάρχουν πνευματικαὶ ἱκανότητες «ἀνθεκτικαὶ εἰς τὸ γῆρας», ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ὡρισμέναι αἱ ὁποῖαι βελτιώνονται μὲ τὴν ἡλικίαν.

Η «ΡΕΥΣΤΗ ΙΚΑΝΟΤΗΣ»

Ἕν σύγγραμμα τῆς Ἐλβετίδος Γηριάτρου Οὔρσουλα Λέρ, ἀπὸ τὴν Βασιλείαν, εἶναι λίαν ἐνημερωτικὸν τῶν νεωτέρων πορισμάτων τῆς Γηριατρικῆς. «Πῶς», γράφει ἡ Λέρ, «ἠμποροῦμε νὰ ὁμιλοῦμε περὶ ἐπιδεινώσεως τῆς νοημοσύνης τῶν γερόντων, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ φάσμα τῶν γνώσεών των ἔχει μεγεθύνει, ἡ πρακτικὴ των κρίσις, ἡ ἱκανότης τοῦ ἐκφράζεσθαι, ἡ ἱκανότης ἐξευρέσεως διεξόδων εἰς δυσκόλους καταστάσεις, αὐξάνονται μὲ τὴν ἡλικίαν;

Ἡ συγγραφεὺς ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ μεγάλη ἡλικία ἐπιφέρει μίαν φθορὰν τῆς λεγομένης «ρευστῆς ἱκανότητος», ταυτοχρόνως, ὅμως, μίαν βελτίωσιν τῶν ἱκανοτήτων ἐκείνων αἱ ὁποῖαι βασίζονται εἰς τὴν δυνατότητα ἐπιστρατεύσεως τῶν κεκτημένων ἐμπειριῶν.

Ποῖοι παράγοντες ἐπιφέρουν τὴν φθορὰν ὡρισμένων ἱκανοτήτων καὶ τὴν ἰσχυροποίησιν ἄλλων; Ἐλάχιστα γνωρίζομεν διὰ τὰς ὀργανικὰς (δηλαδὴ τὰς ἐγκεφαλικὰς) βάσεις τῶν διεργασιῶν αὐτῶν. Ἐν τούτοις, ψυχολογικαὶ μελέται ἔχουν ἀποδείξει τὴν σημασίαν ὡρισμένων παραγόντων «χρόνος». Ἐνῶ, π.χ. ἕν ἄτομον ἡλικίας 20 ἐτῶν χρειάζεται ὀλιγώτερον χρόνον διὰ νὰ λύση ἕν πρόβλημα ἀπὸ ὅσον χρειάζεται ἕν ἄτομον ἡλικίας 60 ἐτῶν, ὁ δεύτερος εἶναι δυνατὸν νὰ φέρει καλλίτερον ἀποτέλεσμα. Εἷς ἕτερος παράγων ἀφορᾶ τὰς καθαρῶς ἀτομικὰς ἱκανότητας. Ἕν ἄτομον, π.χ. τὸ ὁποῖον εἰς τὴν νεότητά του εἶχε ὑψηλὸν Βαθμὸν Νοημοσύνης ἐμφανίζει ὀλιγωτέραν κάμψιν τῶν πνευματικῶν του ἱκανοτήτων.

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΥΕΞΙΑΣ

Ἡ γενικὴ κατάστασις τῆς ὑγείας τῶν γερόντων ἔχει τεραστίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πνευματικῆς των δυνάμεως. Ἄτομα ὑγιᾶ, ἡλικίας 65 ἐτῶν καὶ ἄνω, ἀποδίδουν εἰς τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν καλλίτερον ἀπὸ ἄτομα νεώτερά των κατὰ 10 ἢ καὶ 20 ἔτη. Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔχει ἡ λεγομένη ὑποκειμενικὴ κατάστασις τῆς ὑγείας, δηλαδή, οὐχὶ ἐκείνη τὴν ὁποίαν διαπιστώνει ἀντικειμενικῶς ὁ ἰατρός, ἀλλὰ τὸ αἴσθημα τῆς εὐεξίας τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ ἡ αἰσιόδοξος ἀντιμετώπισις τῆς ὑγείας τοῦ ἀτόμου. Τουναντίον, νευρωτικὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἀνησυχοῦν διὰ μικροενοχλήσεις ἐμφανίζουν καὶ μεγαλειτέραν κάμψιν τῶν πνευματικῶν των ἱκανοτήτων.

Ἐξ ἄλλου, πῶς νὰ ἐξηγήσουν κανεὶς τὴν καταπληκτικὴν ζωτικότητα ὡρισμένων ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑπερβῆ τὸ 80ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των; Αἱ περιπτώσεις αὐταὶ ἀποδεικνύουν τὴν ὀρθότητα τῶν προσφατωτέρων πορισμάτων τὰ ὁποῖα δεικνύουν ὅτι ὑπάρχει θετικὴ σχέσις μεταξὺ τῶν «βιογραφικῶν στοιχείων» τοῦ γηραιοῦ ἀτόμου, ὡς ἡ ἐπιτυχία εἰς τὰς δραστηριότητάς του, ἡ ἱκανοποίησις ἀπὸ τὴν ζωήν του, αἱ οἰκογενειακαί του συνθῆκαι, τέλος δέ, αἱ ἐλπίδες του διὰ τὸ μέλλον.

Θὰ ἐξαντληθοῦν σὲ 43 χρόνια τὰ ἀποθέματα τῶν πετρελαίων

ΟΣΛΟ, (ΑΠΕ). Τὰ ὑπολογιζόμενα ἀποδεδειγμένα ἀποθέματα πετρελαίου τῶν χωρῶν τῆς Ὀργανώσεως Πετρελαιοπαραγωγῶν (ΟΠΕΚ) θὰ ἐξαντληθοῦν σὲ 43 χρόνια, ἂν ἡ παραγωγὴ συνεχισθεῖ μὲ τὸν τωρινὸ ρυθμό, δήλωσε ὁ δρ. Ἀλῆ Ἀττίγκα, γενικὸς γραμματέας τῆς Ὀργανώσεως Ἀραβικῶν χωρῶν ἐξαγωγῆς πετρελαίου. Πρόσθεσε ὅτι τὰ ἀποθέματα τῶν 13 χωρῶν—μελῶν τῆς «ΟΠΕΚ» θὰ ἐξαντληθοῦν σὲ 28 χρόνια περίπου, ἂν ἡ παραγωγὴ αὐξηθεῖ κατὰ 3ο)ο. Ὁ δρ. Ἀττίγκα δήλωσε σὲ σύνοδο τῆς Πολυτεχνικῆς ἑταιρείας στὸ Ὄσλο. ὅτι περισσότερες χῶρες τῆς «ΟΠΕΚ» ἐνδέχεται νὰ καταστοῦν σύντομα χρεώστες, τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς ἀγορᾶς, ἂν δὲν ἐξασφαλίσουν ὑψηλότερες τιμὲς γιὰ τὸ πετρέλαιο ἢ δὲν μειώσουν οὐσιαστικὰ τὶς ἐθνικές τους δαπάνες.

Θ.Σ

ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟ

κλισσε παντος τυπου σε τιμη γνωριμιας

ΠΑΤΡΑΙ
τηλ. 223.296
αγ. ανδρεου 55
(εντος στοας)

Θ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Κλειδιὰ
κλειδωνιὲς
λουκέτα

Ἐὰν κλειδωθῆκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα:

275-006 & 271-443

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ
ΚΛΕΙΟΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

μὲ τὴν μεγαλυτέραν συλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας.

Βαφαί — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκα βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας) τηλ. 275-006

ΣΑΝ

Τὸ κατάστημά μας εἶναι στὴν διάθεσή σας, μὲ τὶς καλύτερες γοῦνες καὶ τὶς φθηνότερες τιμὲς λόγῳ παραγωγῆς μας. Εἰδικὴ προσφορὰ 15 — 10 — 78 Ἐγγύηση ἡ πολυετὴς πεῖρα μας

ΚΑΠΡΑΛΟΣ
ΣΙΑΤΙΣΤΑ ΤΗΛ: 21.293 ΠΑΤΡΑ ΤΗΛ: 223.333

ΚΛΕΙΔΙΑ Σ' ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΝΑΠΤΗΡΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

τοποθετοῦμε σοῦστες ἐξωθύρας

ΑΝ ΚΛΕΙΣΤΕΙΤΕ ΕΞΩ
Τηλεφωνήσατε
220-666
ΑΛΛΑΓΕΣ
ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ
ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70
Παραπλεύρως
ΜΟΥΣΤΑΚΗ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ ἀγόρευση κ. Ν. Πατρώνη γιὰ τὸ νομοσχέδιο τοῦ ΙΚΑ

Ἀποτελεῖ σταθμὸ στὴν ἱστορία ποὺ πρῶτοι ἄρχισαν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Παπαναστασίου

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ΙΚΑ, ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας, κ. Νίκος Πατρώνης ὡς εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριοι βουλευταί,

Ὁ ἐπισκοπῶν τὴν ἱστορίαν τοῦ ΙΚΑ καὶ τὴν πορείαν του εἰς τὸ διάστημα τῆς ὑπὲρ 40ετοῦς λειτουργίας του μπορεῖ εὐπαρουσίαστα καὶ μὲ τὴ δύναμη τῶν πραγμάτων νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι πρόκειται πράγματι γιὰ ἕναν θεμελιώδη θεσμὸ ἐκτεταμένης ἐκδηλώσεως κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ προστασίας, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὶς ἀναπόφευκτες ἀδυναμίες του, εἰς ἐγγενεῖς ἀντιδράσεις καὶ τὴν ἀπαρέσκεια, θὰ ἔλεγα, καὶ αὐτῶν τῶν πελατῶν του — τῶν ἠσφαλισμένων — σὲ πολλὲς καμπὲς νὰ τὸν συνδράμουν, κατέστη σήμερα μία κυριαρχοῦσα πραγματικότης καὶ ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα τὸν θεμελιακὸ ἁρμὸ τοῦ συστήματος τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἀντιλήψεως τῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων. Μὲ τὴν συνεχῆ πρόοδο καὶ ἐξέλιξή του ἐπέτυχε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νὰ ἐμπεδώσει καὶ νὰ ἐξασφαλίση στὴν ψυχὴ των τὸ δημιουργικὸ αἴσθημα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἀσφαλείας, ὅτι εἴτε ὡς ἀπόμαχοι, ὡς ἀσθενεῖς, εἴτε ὡς ἄνεργοι ἢ διὰ ὁποιανδήποτε ἀκόμη αἰτίαν συνδεδεμένην μὲ τὴν ἐργασία, πάψουν νὰ ἐργάζωνται, θὰ ἔχουν ἐξασφαλίσει τὸ στοιχειῶδες δι' αὐτοὺς καὶ τὴν οἰκογένειά τους.

Αὐτὴν τὴν συνεχῆ βελτίωση καὶ ἐνδυνάμωση τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας, τὸν ἐκσυγχρονισμὸ πρὸς τὶς σημερινὲς ἀντιλήψεις περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἐντὸς τῶν συγκεκριμένων συνθηκῶν καὶ ἀναγκῶν, χωρὶς νὰ λησμονοῦνται καὶ οἱ οἰκονομικὲς δυνατότητες τοῦ φορέως (ΙΚΑ) καὶ τῆς ὅλης Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκφράζει τὸ παρὸν Νομοσχέδιον μὲ προτεινόμενες Νομοθετικὲς τροποποιήσεις στὴν βασικὴ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νομοθεσία.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΙΚΑ Ο κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Κύριοι βουλευταί,

Θὰ μοῦ συγχωρήσετε μίαν ταχυτάτην ἀναδρομὴν στὴν Κοινωνικὴ Ἀσφάλιση ἐν γένει, ἀλλὰ ἰδιαίτερα στὴ χώρα μας. Τὸ πράττω διὰ δύο λόγους: διὰ νὰ ἀποτίσω φόρον τιμῆς σὲ πρωτεργάτες τῆς δημιουργίας τοῦ θεσμοῦ, μνημονεύοντας ἔστω καὶ ἐπὶ ὀλίγων τὴν συνεισφορά τους, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπενθυμίσω εἰς τὸ τμῆμα τῆς Βουλῆς, ὅτι ὡς πρῶτος Προεδρος τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, πρὸ 44 ἐτῶν, εἶχεν ἐκλεγεῖ ἡ πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ φυσιογνωμία τοῦ κοσμεῖ τὴν ἡγεσίαν τῆς χώρας καὶ τιμᾶ τὴν Βουλήν, ὁ κύριος Παναγιώτης Κανελλόπουλος.

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Οἱ καταβολὲς τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων χάνονται εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων, διότι ἦτο φυσικὸν εἰς μίαν ποικιλίαν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, νὰ ὑπάρχουν θεσμοὶ ποικίλης μορφῆς βοηθείας πρὸς τοὺς ἀδυνάτους τοὺς ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν καὶ τοὺς πάσχοντας, ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀκόμη ἀντιλήψεων κάθε ἐποχῆς καὶ Κοινωνίας καὶ σὲ μιὰ κλίμακα ἐκδηλώσεως τοῦ φυσικοῦ αἰσθήματος φιλαλληλίας. Οἱ Βαβυλώνιοι (Κῶδιξ τοῦ Χαμούρ Ἀμπί) εἶχαν ἐφαρμόσει κοινωνικὴν προστασίαν, ὅπως καὶ πιὸ πέρα οἱ ἀρχαῖοι Σουμέριοι (σύμφωνα μὲ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Νιποὺρ). Ἀλλὰ οἱ Αἰγύπτιοι φαίνεται ὅτι ἀντιμετώπισαν πρῶτοι τὸ θέμα ὡς τμῆμα τῆς Κρατικῆς στοχεύσεως, διότι μέχριτότε ἡ πρόνοια ἐκινεῖτο στὸν χῶρο τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ γένους ἐθιμικὰ καὶ στὴν φυσικὴ ἀνθρωπιστικὴ της βάση. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ ἰδιαίτερα οἱ Ἀθηναῖοι, μὲ τοὺς Νόμους τοῦ Σόλωνος στὴν ἀρχὴ καὶ κατόπιν εἰς τὴν μεγάλη μεταρρύθμιση τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Δημοκρατικῶν Ἐφιάλτη (462 π.Χ) καὶ συνέχεια ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐποχῆς τοῦ Περικλέους, ὄχι μόνον προέβλεπαν βοήθεια διὰ τοὺς ἀπομάχους ἀνικάνους καὶ πάσχοντας, ἀλλὰ εἶχαν καὶ ἕνα ὑψηλῆς ποιότητος σύστημα διανομῆς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ποὺ ἐξησφάλιζε ὄχι μόνον τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀπαραίτητα, ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τὴν πολιτιστικὴν συμμετοχὴν κάθε Ἀθηναίου Πολίτου ἀναγκαιοῦντα.

Ὅμως, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι μέχρι τοῦ 19ου αἰῶνος, οὔτε τὰ συστήματα, οὔτε ἡ δικαιολογιτικὴ βάσις τῆς κοινωνικῆς προστασίας μποροῦν νὰ συγκριθοῦν μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα. Μέχρι τότε ἡ βοήθεια ὀὲν ἐθεωρεῖτο δικαίωμα, ἀλλὰ ἐκδήλωσις φιλανθρωπίας ποὺ προκαλοῦσε ἔντονο τὸ αἴσθημα τῆς μειονεξίας καὶ ἀπαρεσκείας διὰ τὸν βοηθούμενο· ἦτο περισσότερον ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ὑπόθεσις. Σήμερα, ὅμως, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν νέων οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῆς ὑψηλῆς στάθμης τῶν ἐργαζομένων, ποὺ ἔχουν ἐπίγνωση τοῦ τὶ προσφέρουν καὶ τὶ δικαιοῦνται, ἡ κατάστασις ἔχει μεταβληθεῖ ἄρδην.

Ὁ ἐργαζόμενος δὲν προσφέρει μόνον διὰ νὰ λάβη τὸν μισθόν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχη κατοχυρώση τὴν ἀσφάλειάν του, ὅταν ὁλοκληρωθεῖ ὁ φυσιολογικὸς κύκλος τῶν δυνατοτήτων τῆς ἐργασίας του ἢ ὅταν ἐνσκήψουν κίνδυνοι ἀπὸ αἰτίες ἔξω ἀπὸ τὴν φυσιολογικὴ πορεία τῆς δουλειᾶς του.

Ἐγένετο, βεβαίως, ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ ἐξαθλίωσις τῶν ἐργαζομένων ὄχι μόνον βαδιουργεῖ κινδύνους κοινωνικῶν συγκρούσεων, ἀλλὰ ἀπειλεῖ τὴν ἴδια τὴν παραγωγικὴ καὶ ἐξελικτικὴ προς τὴν πρόοδον Ἱκανότητα μιᾶς κοινωνίας. Ἐγένετο, λέγω, ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ προστασία τοῦ ἐργάτου δὲν εἶναι ἁπλῶς δημοσία ἀρωγὴ τῶν πτωχῶν, ἀλλὰ ἐκπλήρωσις ἐπιτακτικοῦ Κανόνος Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης καὶ ἡ παρεχομένη προστασία καὶ ἀσφάλισις, ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τὸ Κράτος καὶ διὰ τὸν ἐργαζόμενον, ἀποτελεῖ σκοπὸν καὶ μέσον ὀρθῆς Πολιτικῆς μισθοῦ, στοιχεῖον δικαίας ἐργατικῆς ὁμοιβῆς καὶ διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον.

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Κύριοι βουλευταί,

Θὰ μὲ ὑποστῆτε ἀκόμη μὲ ἐλάχιστα, προτοῦ εἰσέλθω εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ Νόμου, διὰ τὸ Ἱστορικὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι, δυστυχῶς, ἔχουν χωρέσει πάρα πολλὲς παρεξηγήσεις καὶ ἀνεπίτρεπτες ἀλλοιώσεις τῆς ἀληθείας, ὅσον ἀφορᾶ τὴν δημιουργίαν τοῦ θεσμοῦ τούτου καὶ τὴν ἀνοδικὴν πορειαν του.

Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ Σοσιαλιστικὰ κινήματα καὶ τὰ ἐργατικὰ κινήματα, ποὺ εἶχαν ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος ἔντονα προβάλει τὸ θέμα τῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Προνοίας, ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας, ὡμίλησε περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ὁ Δημήτριος Γ